

TIO

1.

2.

45 23/2 2

ג'רמני העליונה

3.

4.

סיבות טספות: עיבור מפני הצורך

בזונו שבתאגודת היה קם ראו לעמים ביוק ועבר
את השנה וזוהי החשבונות בעולם לדל לדולש נכח
לכן עברו את השנים במקרים הבאים:

דברים חשובות באשר לנאמנות וכו'

דברים חשובות. כאשר גשמים עזים
 קהלו ושבשו את הדברים ולא היה זמן לחקק ולתקן.
 גשמים הרזים. הגשמים המוטטו ונהא
 בעקבות שטפויות ולא היה שוה לכתובם ולתקן.

הַבְּזוּרֵי פִסְחִים שְׁמֹחוּ תְּלוּ בִפְסַחִים יֵהוּ

עשרה חצרות עירובין, ואם הם נזונו בגמשים שיש
לעבר את השנה כדי שישפירו התנאים החדשים שנבנו
להתבטח כדי שיהיו להם תנאים לצלות את קרבן הפסח.

הגדלות ישראל שנת 1977

הוא נודע על קבוצות של יהודים בבלה שמתארגנו וקורא
 כנגד-חמא,אג ופסח בירושלים,אך נתקעו באצטע
 הדוד ופסחיות בלג'ציריות,אם לא יכלו להצ' לירושלים

באין) - ענינו את השנה כדי שיוכלו למצוא את פתח ברוחם

חופי הטווארה בדייבד. אם רוב העם

וְהָיָה כִּי יֵרָאֶה בְּעֵינֶיךָ וְאַתָּה תֹּכַח וְאַתָּה תִּשְׁפָּט וְאַתָּה תִּשְׁמָר וְאַתָּה תִּשְׁלַח וְאַתָּה תִּשְׁבֹּר וְאַתָּה תִּשְׁכַּח וְאַתָּה תִּשְׁכַּח.

ואבל אם בכל זאת עצרו את השעה חפצי הטוחאה-
השעה כעובדת.

1

1

רבקה אן מקסון את השנה שני דפוסה
 רבי יהודה צבי: מקסון. אב רבי יהודה:
 'מקסון מקסון כך יהודה לעזר את
 השנה שני דפוסה, ובשך חכמים
 של עזר חכמים רבי מרדכי חכם רב
 חכמים ומה שחכם חכמים לא חכמים

סנהדרין ק, א

6.

כ' אלול ה'תש"ח. הפסח בליל כמחצית. שמיני ליל הבטת מפני המזל
שנה בה : ימים כנים. לחוד שקדושו לשם ימים חד ועמלך ועמלך
 חוד היום : יום יחידה לחוד : לא עברה חלל היום לפסח שני
שלא בזמן לפיק דיק רחמים על עמו :

pe, 'en

ההחלטה לעבור מקידוש החדש ע"י ראיה לקידוש ע"י חשבון היתה החלטה מהפכנית. לפי עדותו של רב האי גאון נמקבלה ההחלטה ע"י ר' הלל בן יהודה נשיא ובימי ד' ק"ט היא שנת 359 לספירה. נקבעו כללי יסוד וניתנו הנחיות לדורות הבאים. אלה נשמרו בסוד במשך זמן לא מבוטא עד שחללים שהתקיימו חזו אתם כללים הנחוצים היום בלוח העברי!

אורך של חודש חסר

טורים אלו יקראו דא' 49

אם נכנסו (א) 7-10
אם נכנסו (א) 7-10

הלוח הירחי (המוסלמי)

הלוח הירחי מבוסס על תנועת הירח, חודש ירחי נמשך ממולד אחד של הירח עד מולדו הבא (מולד הירח פירושו: המצב שבו נמצא הירח בדיוק בין כדור הארץ לשמש, ואינו נראה לנו אלא כעבור שש שעות בערך). משך הזמן בין מולד למולד הוא 29 יום, 44 דקות, 3 שניות, וכאמור, זמן זה נקרא חודש. שנים עשר חודשי ירח נקראים שנה.

1. אם נכפיל משך זמן חודש אחד בשנים עשר, נקבל 354 יום גימטריה של "שנה", 8 שעות, 48 דקות, 40 שניות.

2. לוח זה, מקובל אצל המוסלמים. הם עושים חודש אחד מלא ושל 30 יום, וחודש אחד חסר (של 29 יום) לסירוגין. על ידי עשיית חודש של שלושים יום הם משלימים את חצי היסוד שיחסר בחודש הבא. בבדי לחשים את השארית הנספדת - 44 דקות, 3 שניות - המצטברת מכל חודש, הם קבעו מחזור של שנה של שנה, ובשנה שנים שונה בתוך מחזור זה מוסיפים יום לחודש האחרון ששנה.

3. לפי לוח זה ראש השנה חל תמיד כעבור 12 חודשי לבנה, והוא עשוי לחול באביב או בקיץ, בסתיו או בחורף.

הלוח השמשי (הנוצרי)

4. הלוח השמשי מבוסס על תנועת השמש. שנה חמה היא כ 365 יום ושש שעות ולפיכך אחת לארבע שנים (4x6=24 שעות) מוסיפים יום אחד לחודש פברואר (לפי שחוא היה החודש האחרון בשנה וחודש מרס היה החודש הראשון, בתקופה שלפני יוליוס קיסר, והוא קבע את החדש יטאר לחודש הראשון). במדויק חיתרה פחותה משש שעות - 5 שעות, 48 דקות, 51 שניות.

5. בסוף שנה חמה משלימה השמש חקפה שלמה ברקיע, אך למסופה המדויק שיחידה בו בעת תלמית המאורות ברקיע, ביום הרביעי לבריאת העולם, אין היא חוזרת אלא כעבור 28 שנים. חזיתתה בן בשנה תשמיא (וראה ספרי "ברכת החמה" - הלכות ומנהגים השלם).

6. חודשים בלוח זה, יש מהם בני 30 יום, ויש מהם בני 31 יום, וארבע מהם תא בן 28 יום, ואחת לארבע שנים הוא בן 29 יום.

7. לפי לוח זה, הגדרת החודש היא שרירותית, ואינה אלא ההלך השנים עשר של שנת החמה; כי אין חודש זה מבטא משך תנועה שלמה של גרם שמים כל שחוא.

8. ללוח זה קוראים "לוח אזרחי". הרמאים החלו להשתמש בו, ולכן שמות החודשים הם שמות רומאיים, יוליוס קיסר שיכף את הלוח האזרחי וקבע את יטאר לחודש הראשון.

לוח ירחי-שמשי (הלוח העברי)

9. לוח היחודי מבוסס על שילוב שני הכוחות החיל, הירחי והשמשי.

10. נאמר בתורה (שמות, פרק יב, פסוק ב): "והחדש הזה לכם ראש חודשים, ראשון הוא לכם לחודשי השנה". ואומר רש"י: "והראשון (הקדוש ברוך הוא למשה) לבנה בחידושה, ואמר לו: "

כשהירח מתחדש יחידה לך ראש חודש". באותו זמן מסר הסוד ברוך הוא למשה את חשבון הירח וחודש היחד לעבר שנים ולקבע חודשים.

11. עד נאמר בסדרה (בראשית, פרק א, פסוק יד): "והאמר אלוקים: יהי מאורות (=שמש וירח) ברקיע השמים למבחול בין היום ובין הלילה, ויהי לאותות ולמועדים ולימים ושנים". כלומר, שני המאורות משמשים לנו יסוד לקביעת מועדים, ימים ושנים.

12. לפי שנצטוו לקדש חודשים - וכן נאמר (במדבר, פרק כה, פסוק יד) "ועלת חודש בחודשו" כלומר חודש שיתבאר בו החידוש, ואין זה תלוי אלא בלבנה - מבוסס החודש היחודי על הלוח הירחי, ואילו השנה היחודית (ותי ישראל התלויים בעונת השנה, כמבאר חזק) מבוססת על הלוח השמשי.

13. כאמור לעיל, 12 חודשי ירח הם 354 יום (ועד תוספת), שנה חמה היא 365 יום (ועד תוספת), ואם כך קיים פער ביניהם של כ-11 יום (או ליתר דיוק: 10 ימים, 21 שעות, 12 דקות, 20 שניות). לחוסף מספר ימים לכל שנה ושנה אי אפשר, לפי שנהאמר (שם) "לחודשי השנה", ודרשו חכמים (במילה, דף ה, עמוד א): חודשים אותה מונה לשנה ולא ימים.

14. במשך כל שנה שנים גדל הפער ליותר מחודש ימים, ואם לא יוסיפו חודש אחת לכמה שנים תיגרם בעיה הלכתית, וזאת: זמן התגים סביר בתורה בימים ידועים ובחודשים מסויימים [פסח בטי"ו בניסן; שבועות ביום החמישי שלאחריו; סוכות בטי"ו בתשרי], והחודשים היחודיים מבוססים על תנועת הירח, כ"ל מאידך, על אותם החגים לחול בעונות מסויימות בשנה [פסח - בתוספת האביב, פני שטאמר ודברים, פרק כז, פסוק א: "שמור את חודש האביב"; שבועות - בזמן הקציר; סוכות - בזמן האסיף, כפי שטאמר (שמות, פרק כב, פסוק טז) ותג האסיף בצאת השנה באספך את מעשך מן השדה]; אך עונות אלו אינן תלויות אלא במהלך השמש.

15. ולכן, כדי לחשוות את הלוח הירחי ללוח השמשי, קבעו חכמים מחזור של 19 שנה, שבו שנים עשרה שנים הן שנים של 12 חודש (ונקראות שנים פשוטות), ושבע שנים הן שנים של 13 חודש (ונקראות שנים מעוברות).

16. את השנים המעוברות נתנו לסמן באותיות י"ח אד"ט; כסמר, במחזור של 19 שנה, השנים המעוברות הן: 3, 6, 8, 11, 14, 17, 19.

17. על ידי תוספת של 7 חודשים במחזור של 19 שנה יש בכל מחזור 235 חודשים, שהם 19 שנות שמש בדיוק.

18. יס. בתור קעבר דחוקא שנים אל, משום שבשנים אלו עדפת שנת החמה על שנת הלבנה בכדי חודש לבנה אי יותר. אמנם בשנה השמינית במחזור לא נצטבר שיעור חודש, אך נצטבר זמן ניכר מאוד (26 יום, 1 שעה, 30 דקות, 40 שניות), ואם נמתין לשנה התשיעית תהיה שנת החמה יתירה על שנת הלבנה בהרבה יותר מחודש.

19. כדי לדעת מהו מקום שנה מסויימת במחזור של 19 שנה, יש לחלק ב-19 את מספר השנים מבריאת העולם עד אותה שנה. מנת החילוק היא מספר המחזורים השלמים שהיו מבריאת העולם, והשארית היא מקום השנה במחזור שאחריהם.

הרב צבי כהן, "פירוש אלף בית" דא' 49

כשרד מנצח בן אמי ר' יהושע לגולה היה מעבד שנים וקובע חדשים בחול. טגרו ואגרו שני תלמידי חסדים, ר' יוסי בן כיפר וכן בעו של זכריה בן קבוסל. כיון שגאה אמתם אנו להם למחיה באמת? ואמרו לו: ללמוד תורה באגן הכריו עליהם: אנשים הללו בעי גדולי הדור הם ואמתיהם שימשו בבית המקדש... התמל הוא נחמא והם משהרם... הוא אוסר והם מתירם... הכריו עליהם: אנשים הללו של שוץ הם... ואמרו לו: כבר בבת וזי אמה יכול לסתור. אמר

להם: מפני מה אני מתחנא ואמתם משהרם, אני אוסר ואמתם מתירם? ואמרו לו: מפני שאמה מועבר שנים וקובע חדשים בחול. ואל: והלא עקיבא בן יוסף עיבר שנים וקבע חדשים בחול? ואמרו לנהנה לל עקיבא שלא הציח כנומתו בא'. אמרו להם: אף אני לא הציח כנומתו בא'. ואמרו לו: גד"ם שהנחת נעשו מרשים בעלי קצנים והם שיאנוט אצלך, וכן ואמרו לנו: לכו ואמרו לו בשמע אם שאנוט מוטב ואם לאו יהא בצדד! ואמרו למינעו שנטעם אם שומעין מוטב, ואם לאו יעלו להר. אמה יבנה מזבח, מנצח יגן בכעור וכפרו כולם ויאמרו אין לנו מלך בליק יסול. מרד געו כל והם בבכיה ואנוכו: חס ושלום! יש לנו מלך בליק יסול. ברכות סג.

ונש כאן יסוד גדול קאד סיכודות קאטונה, שלא ירעיהו ולא ירעישו בו אלא הפעמים חקר. פנינו: זה שאנו קמפכים ביום בחוצה לארץ בסדר הסדר שבידנו ואוקרים פנים זה ראש חדש ביום זה סג - פרי בשים פנים לא בגלל הסכוננו אנו עושים אותו סג. אלא ספני שבית-דין שדארץ ישראל קבר קברו יום זה קג או ראש חדש, ובפני שם אפרו פנים ראש חדש או ביום קג, הוא נפשה קג או ראש חדש, בין שהיה קצלתם זו על פי חשבון או על פי ראיה. כמו שאמר לנו בגמלה יי: אפר-תקראו אתם ויפרא כג. ב - אין לי בועדות אלא אלו, קלוסר: אלה שאוקרים הם שם מועדות, אלו שונגין אלו אטפין... אלו קפצין, כמו שאמר לנו בגמלה ואין אנו עושים ביום חשבון אלא כדי שנוע את-היום ששכני בו בני ארץ ישראל, בין שדארץ זה צדמו קמפכים וקודמים ביום - לא בראיה, ואל קביצתם אנו סומכים - לא על הסכוננו, ואין הסכוננו אלא לגלויי סלקה, והסן זה היסב.

והנני בוסוף לה כאור: אלו הנחני, לשלל שפני ארץ ישראל נדדו סארץ ישראל - תלילה לאל סלצחות ואת, לפי שדבר הקשים שלא יקחה ולא יפרש את-שארית האמה לנכרי - (ואלו הנחני). שלא יקחה בית-דין בנכצא, ולא יקחה בחוצה לארץ בית-דין שנסקה בארץ ישראל - פרי או לא קנה הסכוננו זה בודיל לנו קלל בשום אופן, לפי שאין לנו לסשב בחוצה לארץ ולצבר פנים ולקבוצ חדשים אלא באותם סתנאים סנוקרים, כמו שאמרנו. בי כציון סנא חורה ודכרה: סירושלם יסעיה ב. ג. ואם יתבונן כי פיש לו דעה שלמה בדברי סמלסוד שדעננו זה, יתבאר לו כל סה-שאמרנו ברור שאין בו שום ססק, ואקנס יש סערות גלסון סחורה, סמורות על יסודות סענן, שאנו סומכים עליו בידעת ראשי סודשים וצבור פנים, סאלה אפרו: וספרת את-סחקה סזאת למוצת סמים ימיה: וסמ י. י. אפרו יי: סלסוד שאין סעצרון את-סענה אלא בסרק סססוד למוצד יי: ואפרו יי: סנון

שאין סעצרון את-סחך אלא ביום ואין סקדשין את-סחך אלא ביום: סלסוד לומר: סמים ימיה: ואמר יתעלה: לסחשי סענה: וס י. ב. אפרו יי: סודשים אמה ססשב לסנה, ואי אמה ססשב ימים - סססע סההוסקה קה לא סהא אלא חך שלם, ואמר: חך ימים (ססר י. א) - אפרו יי: ימים אמה ססשב לחך ואין אמה ססשב סעות. ואפרו: ססמור את-חך סקביי ססרס סו. א) - סססע שדשנים שלנו חונה סנוסמור סהן סקופית סענה ולסיקה יקיו שנות סקה יי.

סלסוד, ססר
סלסוד, סלסוד
סלסוד, סלסוד